

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 21.12.2005
COM(2005) 678 definitief

2005/0268 (CNS)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

**inzake de sluiting van het UNESCO-verdrag betreffende de bescherming
en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen**

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

1) ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

- **Motivering en doel van het voorstel**

In oktober 2003 nam de Algemene Conferentie van de UNESCO unaniem het initiatief tot onderhandelingen over een verdrag betreffende de bescherming van de diversiteit van culturele inhoud en artistieke expressie. In september 2004 begonnen de onderhandelingen over een voorontwerp van een verdrag.

Op 15 november 2004 dienden het voorzitterschap en de Commissie gezamenlijk een verklaring van de Gemeenschap en haar lidstaten in bij de UNESCO, en op 16 november 2004 nam de Raad van Ministers een besluit aan waarbij de Commissie werd gemachtigd namens de Gemeenschap aan de onderhandelingen deel te nemen.

Tussen september 2004 en juni 2005 vonden drie onderhandelingssessies van de intergouvernementele deskundigen plaats. Tijdens de derde sessie resulteerden de werkzaamheden in een herzien voorontwerp van een verdrag. De Uitvoerende Raad van de UNESCO van september 2005 nam vervolgens een besluit aan waarbij de goedkeuring van het verdrag tijdens de Algemene Conferentie van oktober 2005 werd aanbevolen.

De Algemene Conferentie van de UNESCO nam het verdrag op 20 oktober 2005 aan.

De Raad van Ministers machtigde de Commissie in november 2004 om namens de Gemeenschap te onderhandelen en verzocht de Commissie in haar onderhandelingsrichtsnoeren ervoor te zorgen dat de tekst van het verdrag bepalingen zou bevatten waardoor de Gemeenschap partij kon worden bij het verdrag. Artikel 27 van het verdrag voorziet voor de Gemeenschap inderdaad in de mogelijkheid om partij te worden bij het verdrag en geeft haar de middelen om een actieve rol te spelen in de organen van het verdrag, in het bijzonder in de bij artikel 22 ingestelde Conferentie van de partijen.

Het is bijgevolg van belang dat de Europese Gemeenschap, samen met de leden van de Europese Unie, partij wordt bij dit verdrag.

Dit voorstel sluit aan bij de opzet van de onderhandelingen en moet de goedkeuring van het UNESCO-verdrag door de Europese Gemeenschap mogelijk maken.

- **Algemene context**

De voorwaarden voor het behoud en de bevordering van culturele diversiteit in Europa en in de wereld worden niet uitsluitend door economische, maar ook door tal van andere structurele factoren bepaald. De omvang van de markt, eventuele taalminderheden of beperkte taalgebieden, de banden met de nationale of regionale identiteit, de materiële of immateriële aard van tradities en cultureel erfgoed, de historische banden met derde landen: al deze factoren zijn bepalend voor uitingen, consumptie en uitwisseling van cultuur.

In Europa overheerst reeds die verscheidenheid aan situaties, die door de recente historische uitbreiding met tien nieuwe lidstaten nog is vergroot. De mondialisering

biedt nieuwe mogelijkheden voor culturele uitwisselingen, maar kan ook bedreigend zijn voor de kwetsbaarste culturen. Zij kan standaardisering in de hand werken, die mogelijk een bedreiging vormt voor culturele diversiteit.

De Europese Unie heeft reeds lang geleden de dubbele – culturele en economische – aard van cultuurgoederen en –diensten erkend, en in het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap staat dat de Gemeenschap bij haar hele optreden rekening houdt met de culturele aspecten (artikel 151, lid 4, van het EG-Verdrag). Op internationaal vlak is de specifieke aard van cultuuruitingen evenwel niet in een bindend rechtsinstrument erkend.

Het UNESCO-verdrag betreffende de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen, dat op 20 oktober 2005 in Parijs werd aangenomen, moet voorzien in een rechtsvacuüm op internationaal niveau door zowel nationaal als internationaal een aantal rechten en plichten vast te stellen ter bescherming en bevordering van de culturele diversiteit. Dit instrument moet voor de culturele diversiteit even belangrijk en normatief zijn als de akkoorden van de Wereldorganisatie voor de intellectuele eigendom, de Wereldhandelsorganisatie, de Wereldgezondheidsorganisatie en de multilaterale milieuovereenkomsten dat voor hun respectieve gebieden zijn.

Dat de Europese Gemeenschap en haar lidstaten ten volle participeren in de toepassing van dit verdrag, zal er met name toe bijdragen dat:

- o op internationaal niveau een nieuwe pijler tot stand wordt gebracht die de culturele diversiteit moet beschermen en bevorderen;
- o de specifieke en dubbele (culturele en economische) aard van cultuurgoederen en –diensten wordt bevestigd;
- o de rol en de legitimiteit van het overheidsbeleid ter bescherming en bevordering van de culturele diversiteit wordt erkend;
- o het belang van de internationale samenwerking wordt erkend, en deze samenwerking wordt bevorderd om, in het bijzonder in ontwikkelingslanden, situaties te verhelpen waarin culturen zich in een kwetsbare positie bevinden;
- o het verdrag een passende aansluiting vindt op de andere internationale instrumenten, waardoor het effectief kan worden toegepast.

- **Bestaande bepalingen op het door het voorstel bestreken gebied**

Aangezien dit een procedurevoorstel is, bestaan er nog geen bepalingen op het door het voorstel bestreken gebied.

- **Samenhang met andere beleidsgebieden van de EU**

Het UNESCO-verdrag is in overeenstemming met de in artikel 151, lid 4, van het EG-Verdrag opgenomen verplichting voor de Gemeenschap om bij haar optreden uit hoofde van andere bepalingen van het Verdrag rekening te houden met de culturele aspecten, met name om de culturele verscheidenheid te eerbiedigen en te bevorderen.

De doelstellingen van het voorstel zijn in overeenstemming met de doelstellingen van

andere beleidsgebieden van de Unie, met name het beleid op het gebied van externe samenwerking en in het bijzonder ontwikkelingssamenwerking; de gemeenschappelijke handelspolitiek; de voltooiing van de interne markt, met name op het gebied van de intellectuele eigendom; het audiovisueel beleid en het beleid op het gebied van de informatiemaatschappij, alsook de culturele maatregelen.

De doelstellingen van het voorstel zijn eveneens in overeenstemming met het Handvest van de grondrechten, met name wat het beginsel van de bevordering van de culturele diversiteit betreft (artikel 22).

2) RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

Tijdens de hele duur van de onderhandelingen over het UNESCO-verdrag vonden geregeld uitwisselingen plaats tussen de belanghebbenden, in het bijzonder de Europese culturele en audiovisuele kringen, en de Commissie.

Na de derde onderhandelingsessie van de regeringsdeskundigen heeft de Commissie op 4 juli 2005 een consultatievergadering over het herziene voorontwerp van het verdrag georganiseerd.

Tijdens de UNESCO-onderhandelingen hebben heel wat belanghebbende partijen de Commissie hun volle steun betuigd voor de gemeenschappelijke standpunten die de Europese Unie bij de UNESCO verdedigde en hebben zij uitdrukkelijk aanbevolen dat de Algemene Conferentie van de UNESCO het verdrag in 2005 zou aannemen.

Aangezien de context sinds de raadpleging van juli ongewijzigd is gebleven, werd het niet nodig geacht om na afloop van de onderhandelingen een bijkomende raadpleging te organiseren over de vraag of de Gemeenschap partij dient te worden bij het verdrag. De tekst die de UNESCO-leden op 21 oktober hebben aangenomen is (op de correcties door de juristen-linguïsten na) namelijk vrijwel identiek aan de tekst van het herziene voorontwerp voor een verdrag dat tijdens de derde onderhandelingsessie tot stand was gekomen.

- **Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid**

Er behoefde geen beroep te worden gedaan op externe deskundigheid.

3) JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

- **Samenvatting van de voorgestelde maatregel**

Voorstel voor een besluit van de Raad inzake de sluiting van het UNESCO-verdrag betreffende de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen.

- **Rechtsgrondslag**

Artikelen 89, 133, 151, 181 en 181A, juncto artikel 300 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

- **Subsidiariteitsbeginsel**

Aangezien het UNESCO-verdrag verschillende bevoegdheidsniveaus betreft, is het subsidiariteitsbeginsel van toepassing.

Daar het verdrag zowel bevoegdheden van de Gemeenschap als bevoegdheden van de

lidstaten betreft, dient het verdrag gezamenlijk door de Gemeenschap en de lidstaten te worden bekrachtigd.

Het voorstel is derhalve in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel.

- **Evenredigheidsbeginsel**

Aangezien dit een proceduremaatregel is, is het evenredigheidsbeginsel in dit geval niet relevant.

- **Keuze van instrumenten**

Voorgesteld instrument: voorstel voor een besluit van de Raad.

Andere instrumenten zouden om de volgende reden ongeschikt zijn:

aangezien het de bekrachtiging door de Gemeenschap van een internationale normatieve tekst betreft, is een besluit van de Raad in dit geval het enige geschikte rechtsinstrument.

4) GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Gemeenschap.

5) AANVULLENDE INFORMATIE

- **Europese Economische Ruimte**

De voorgestelde maatregel valt niet onder de EER-overeenkomst.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

**inzake de sluiting van het UNESCO-verdrag betreffende de bescherming
en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op de artikelen 89, 133, 151, 181 en 181A, juncto artikel 300, lid 2, eerste alinea, eerste zin, en artikel 300, lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie¹,

Gezien het advies van het Europees Parlement²,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In november 2004 heeft de Raad de Commissie gemachtigd om namens de Europese Gemeenschap deel te nemen aan de onderhandelingen over een UNESCO-verdrag betreffende de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen. De Commissie heeft samen met de lidstaten aan deze onderhandelingen deelgenomen.
- (2) Het verdrag betreffende de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen is op 20 oktober 2005 te Parijs tijdens de Algemene Conferentie aangenomen.
- (3) Dit verdrag is een relevant en doeltreffend instrument voor de bevordering van de culturele diversiteit en de culturele uitwisselingen, die de Europese Gemeenschap en haar lidstaten van het grootste belang achten. Het draagt bij tot het wederzijdse respect en het begrip van andere culturen in internationaal verband.
- (4) Dit verdrag dient zo spoedig mogelijk te worden goedgekeurd.
- (5) Zowel de Gemeenschap als haar lidstaten zijn bevoegd op de gebieden die onder het verdrag vallen. Het is bijgevolg wenselijk dat de Gemeenschap en haar lidstaten partij worden bij het verdrag, zodat in het geval van een gedeelde bevoegdheid alle in het verdrag vastgestelde verplichtingen worden nagekomen en alle rechten die het verdrag

¹ PB C van , blz. .

² PB C van , blz. .

verleent worden uitgeoefend, teneinde een uniforme toepassing van het verdrag te garanderen,

BESLUIT:

Artikel 1

1. Het UNESCO-verdrag betreffende de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen wordt namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd.
2. De tekst van het verdrag is als bijlage 1.a) aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

1. De voorzitter van de Raad wijst de persoon/personen aan die gemachtigd is/zijn om de akte van goedkeuring namens de Gemeenschap overeenkomstig artikel 27, lid 4, van het verdrag betreffende de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen bij de directeur-generaal van de UNESCO te deponeren.
2. De voorzitter van de Raad wijst de persoon/personen aan die gemachtigd is/zijn om de in bijlage 1.b) bij dit besluit opgenomen bevoegdheidsverklaring overeenkomstig artikel 27, lid 3, onder c), van het verdrag betreffende de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen namens de Europese Gemeenschap te deponeren.
3. De voorzitter van de Raad wijst de persoon/personen aan die gemachtigd is/zijn om bij de neerlegging van de akte van goedkeuring de in bijlage 2 bij dit besluit opgenomen unilaterale verklaring af te leggen.

Artikel 3

De Commissie vertegenwoordigt de Europese Gemeenschap tijdens de vergaderingen van de bij het verdrag ingestelde organen, in het bijzonder de Conferentie van de partijen, en onderhandelt namens de Gemeenschap over de aangelegenheden die tot de bevoegdheid van die organen behoren.

Gedaan te Brussel, op

*Voor de Raad
De Voorzitter*

BIJLAGE 1.a)

UNESCO-VERDRAG BETREFFENDE DE BESCHERMING EN DE BEVORDERING VAN DE DIVERSITEIT VAN CULTUURUITINGEN

PREAMBULE

De Algemene Conferentie van de UNESCO, de Organisatie van de Verenigde Naties voor onderwijs, wetenschap en cultuur, tijdens de 33^e zitting te Parijs van 3 tot 21 oktober 2005 bijeen,

1. *Bevestigend* dat culturele diversiteit inherent is aan de mensheid,
2. *Zich ervan bewust* dat de culturele diversiteit tot het gemeenschappelijk erfgoed van de mensheid behoort en tot ieders voordeel moet worden gekoesterd en bewaard,
3. *In het besef* dat culturele diversiteit een rijke, gevarieerde wereld creëert, die het aantal keuzes vergroot en menselijke capaciteiten en waarden bevordert, en dus een drijfveer is voor de duurzame ontwikkeling van gemeenschappen, volkeren en naties,
4. *Eraan herinnerend* dat culturele diversiteit, die zich in een kader van democratie, tolerantie, sociale gerechtigheid en wederzijds respect tussen volkeren en culturen kan ontplooiën, een noodzakelijke voorwaarde is voor lokale, nationale en internationale vrede en veiligheid,
5. *De nadruk leggend* op het belang van culturele diversiteit voor de volledige verwezenlijking van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden die zijn afgekondigd in de Universele Verklaring van de rechten van de mens en in andere universeel erkende instrumenten,
6. *Onderstrendend* dat cultuur als strategisch element in het nationale en internationale ontwikkelingsbeleid en in de internationale ontwikkelingssamenwerking moet worden geïntegreerd, tevens rekening houdend met de Millenniumverklaring van de VN (2000) die de nadruk legt op de uitroeiing van de armoede,
7. *Overwegend* dat cultuur in de loop van de tijd en in de ruimte diverse vormen aanneemt en dat deze diversiteit tot uiting komt in de originaliteit en de pluraliteit van de identiteiten en de cultuuruitingen van de volkeren en de samenlevingen die samen de mensheid uitmaken,
8. *Erkennend* dat traditionele kennis als bron van immateriële en materiële rijkdom, en in het bijzonder de kennisystemen van autochtone volkeren, van groot belang zijn, een positieve bijdrage leveren tot duurzame ontwikkeling, en doelmatig moeten worden beschermd en bevorderd,
9. *Erkennend* dat er maatregelen moeten worden genomen om de diversiteit van cultuuruitingen, inclusief van hun inhoud, te beschermen, in het bijzonder in situaties waar cultuuruitingen mogelijk met verdwijning of ernstige aantasting zijn bedreigd,
10. *Onderstrendend* dat cultuur van belang is voor de sociale cohesie in het algemeen, en in het bijzonder een bijdrage levert tot de verbetering van de status en de rol van de vrouw in de samenleving,

11. *Zich ervan bewust* dat culturele diversiteit wordt versterkt door het vrije verkeer van ideeën en wordt gevoed door permanente uitwisselingen en wisselwerkingen tussen de culturen,

12. *Nogmaals bevestigend* dat de vrijheid van denken, van meningsuiting en van informatie, alsook de diversiteit van de media, het mogelijk maken dat cultuuruitingen zich in de samenlevingen ontplooiën,

13. *Erkennend* dat de diversiteit van cultuuruitingen, en ook van traditionele cultuuruitingen, een belangrijke factor is waardoor individuen en volkeren zich kunnen uiten en hun ideeën en waarden met anderen kunnen delen,

14. *Eraan herinnerend* dat taalkundige diversiteit een essentieel element van de culturele diversiteit is, en *nogmaals bevestigend* dat het onderwijs een fundamentele rol vervult in de bescherming en de bevordering van cultuuruitingen,

15. *Overwegend* dat de vitaliteit van de culturen voor iedereen van belang is, ook voor mensen die tot minderheden behoren en voor autochtone volkeren, zoals die tot uiting komt in hun vrijheid om hun traditionele cultuuruitingen te scheppen, te verspreiden en te distribueren en er toegang toe te hebben zodat zij er voor hun eigen ontwikkeling voordeel uit kunnen halen,

16. *Onderstrepnd* dat wisselwerking tussen culturen en culturele creativiteit een essentiële rol vervullen: zij voeden en vernieuwen cultuuruitingen en versterken de rol van wie ijvert voor de ontwikkeling van de cultuur voor de vooruitgang van de samenleving in haar geheel,

17. *Erkennend* dat intellectuele eigendomsrechten van belang zijn voor de ondersteuning van personen die cultureel creatief zijn,

18. *Ervan overtuigd* dat culturele activiteiten, goederen en diensten, die dragers zijn van identiteiten, waarden en betekenissen, zowel een economisch als een cultureel aspect hebben, en bijgevolg niet uitsluitend mogen worden behandeld alsof zij uitsluitend commerciële waarde hadden,

19. *Vaststellend* dat de mondialiseringsprocessen, in de hand gewerkt door de snelle ontwikkeling van de informatie- en communicatietechnologieën, weliswaar nooit geziene omstandigheden scheppen voor een versterkte wisselwerking tussen de culturen, maar ook een uitdaging vormen voor de culturele diversiteit, met name wat de gevaren van ongelijkheid tussen rijke en arme landen betreft,

20. *Zich bewust* van het specifieke mandaat dat aan de UNESCO is toevertrouwd om het respect voor de diversiteit van de culturen te verzekeren en aanbevelingen te doen voor de internationale akkoorden die zij nuttig acht om het vrije verkeer van ideeën via woord en beeld te bevorderen,

21. *Verwijzend* naar de bepalingen van de door de UNESCO goedgekeurde internationale instrumenten in verband met culturele diversiteit en de uitoefening van culturele rechten, en in het bijzonder naar de Universele Verklaring betreffende culturele diversiteit van 2001,

Keurt op 20.10.2005 het onderhavige verdrag goed.

I. DOELSTELLINGEN EN LEIDENDE BEGINSELEN

Artikel 1 – Doelstellingen

Dit verdrag heeft tot doel:

- a) de diversiteit van cultuuruitingen te beschermen en te bevorderen;
- b) de voorwaarden te scheppen waarin culturen zich kunnen ontplooiën en vrij met elkaar in wisselwerking kunnen staan, en elkaar aldus wederzijds kunnen verrijken;
- c) de dialoog tussen culturen aan te moedigen om in de wereld intensere en evenwichtiger culturele uitwisselingen te verzekeren, die het intercultureel respect en een vredescultuur ten goede komen;
- d) de interculturaliteit te stimuleren om de culturele wisselwerking te ontwikkelen en zodoende bruggen tussen volkeren te slaan;
- e) het respect voor de diversiteit van cultuuruitingen te bevorderen, alsook de bewustwording op lokaal, nationaal en internationaal vlak van de waarde van die diversiteit;
- f) nogmaals het belang te bevestigen van het verband tussen cultuur en ontwikkeling voor alle landen, in het bijzonder voor de ontwikkelingslanden, en nationale en internationale maatregelen met het oog op de erkenning van de werkelijke waarde van dat verband aan te moedigen;
- g) de specifieke aard te erkennen van culturele activiteiten, goederen en diensten als dragers van identiteiten, waarden en betekenissen;
- h) nogmaals het soevereine recht van de staten te bevestigen om een beleid en maatregelen te handhaven, goed te keuren en uit te voeren die zij passend achten voor de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen op hun grondgebied;
- i) de internationale samenwerking en solidariteit in een geest van partnerschap te versterken teneinde met name de capaciteiten van de ontwikkelingslanden om de diversiteit van cultuuruitingen te beschermen en te bevorderen, te verhogen.

Artikel 2 – Leidende beginselen

1. Respect voor de mensenrechten en de fundamentele vrijheden

Culturele diversiteit kan pas worden beschermd en bevorderd wanneer mensenrechten en fundamentele vrijheden, zoals de vrijheid van meningsuiting, van informatie en van communicatie, alsook de mogelijkheid voor het individu om cultuuruitingen te kiezen, gewaarborgd zijn. Niemand mag zich op de bepalingen van dit verdrag beroepen om de mensenrechten en de fundamentele vrijheden zoals die zijn vastgelegd in de Universele Verklaring van de rechten van de mens of door het internationale recht worden gewaarborgd, te schenden of hun strekking te beperken.

2. Soevereiniteit

De staten hebben overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties en de internationale rechtsbeginselen het soevereine recht om maatregelen te nemen en een beleid te voeren ter bescherming en bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen op hun grondgebied.

3. Gelijke waardigheid van en gelijk respect voor alle culturen

De bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen impliceert de erkenning van de gelijke waardigheid van en het gelijke respect voor alle culturen, met inbegrip van die van personen die tot minderheden behoren en van autochtone volkeren.

4. Internationale solidariteit en samenwerking

Internationale samenwerking en solidariteit moet het alle landen, en in het bijzonder de ontwikkelingslanden, mogelijk maken om op lokaal, nationaal en internationaal vlak de middelen te creëren en te versterken die voor hun cultuuruiting nodig zijn, met inbegrip van hun cultuurindustrie, ongeacht of het een ontluikende of een gevestigde industrie betreft.

5. Complementariteit van de economische en culturele aspecten van ontwikkeling

Aangezien cultuur een van de drijfveren van ontwikkeling is, zijn de culturele aspecten van ontwikkeling even belangrijk als de economische, en individuen en volkeren hebben het fundamentele recht om eraan deel te nemen en ze te genieten.

6. Duurzame ontwikkeling

Culturele diversiteit is een grote rijkdom voor mens en samenleving. Bescherming, bevordering en behoud van culturele diversiteit zijn essentiële voorwaarden voor een duurzame ontwikkeling ten gunste van de huidige en de toekomstige generaties.

7. Billijke toegang

De billijke toegang tot een rijk en gediversifieerd scala van cultuuruitingen van over de hele wereld en de toegang van de culturen tot de middelen om zich uit te drukken en hun uitingen te verspreiden zijn belangrijke elementen om de culturele diversiteit te versterken en het wederzijds begrip te bevorderen.

8. Openheid en evenwicht

Wanneer staten maatregelen nemen om de diversiteit van cultuuruitingen te bevorderen, horen zij op een passende manier de openheid voor de andere culturen in de wereld te bevorderen en zich ervan te vergewissen dat deze maatregelen in overeenstemming zijn met de door dit verdrag nagestreefde doeleinden.

II. TOEPASSINGSGBIED

Artikel 3 - Toepassingsgebied

Dit verdrag is van toepassing op de maatregelen en het beleid van de partijen met betrekking tot de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen.

III. DEFINITIES

Artikel 4 – Definities

In dit verdrag worden de volgende definities gehanteerd:

1. Culturele diversiteit

Onder "culturele diversiteit" wordt verstaan: de veelheid aan vormen waardoor de culturen van groepen en samenlevingen tot uiting komen. Deze uitingen worden binnen en tussen de groepen en samenlevingen overgebracht.

Culturele diversiteit komt niet alleen tot uiting in de uiteenlopende vormen waarin het cultureel erfgoed van de mensheid dankzij de diversiteit van cultuuruitingen wordt geopenbaard, verrijkt en overgebracht, maar, ongeacht de gebruikte middelen en technologieën, ook via de verschillende wijzen om cultuuruitingen te scheppen, te produceren, te verspreiden, te distribueren en te genieten.

2. Culturele inhoud

Onder "culturele inhoud" wordt verstaan: de symbolische betekenis, de artistieke dimensie en de culturele waarden waaraan culturele identiteiten ten grondslag liggen of die deze tot uiting brengen.

3. Cultuuruitingen

Onder "cultuuruitingen" wordt verstaan: uitingen die het resultaat zijn van de creativiteit van individuen, groepen en samenlevingen, en die een culturele inhoud hebben.

4. Culturele activiteiten, goederen en diensten

Onder "culturele activiteiten, goederen en diensten" wordt verstaan: activiteiten, goederen en diensten die gezien hun specifieke aard, aanwending of doel, vorm geven aan cultuuruitingen of deze overbrengen, ongeacht hun eventuele commerciële waarde. Culturele activiteiten kunnen een doel op zich zijn, maar kunnen ook bijdragen tot de productie van culturele goederen en diensten.

5. Cultuurindustrie

Onder "cultuurindustrie" wordt verstaan: de industrie die culturele goederen of diensten zoals beschreven in lid 4 hierboven produceert of distribueert.

6. Cultuurbeleid en culturele maatregelen

Onder "cultuurbeleid en culturele maatregelen" wordt verstaan: het beleid en de maatregelen op cultuurgebied op lokaal, nationaal, regionaal of internationaal vlak, ongeacht of deze op de eigenlijke cultuur zijn toegespitst, dan wel bedoeld zijn om een rechtstreekse uitwerking te hebben op cultuuruitingen van individuen, groepen of samenlevingen, inclusief op het scheppen, produceren, verspreiden en distribueren van culturele activiteiten, goederen en diensten, alsook op de toegang daartoe.

7. Bescherming

Onder "bescherming" wordt verstaan: het nemen van maatregelen met het oog op het behoud, de vrijwaring en de versterking van de diversiteit van cultuuruitingen.

Onder "beschermen" wordt verstaan: dergelijke maatregelen nemen.

8. Interculturaliteit

Onder "interculturaliteit" wordt verstaan: het bestaan van en de billijke wisselwerking tussen verschillende culturen, alsook de mogelijkheid om via dialoog en wederzijds respect tot gezamenlijke cultuuruitingen te komen.

IV. RECHTEN EN VERPLICHTINGEN VAN DE PARTIJEN

Artikel 5 – Algemene regel inzake rechten en verplichtingen

1. Overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties, de internationale rechtsbeginselen en de universeel erkende instrumenten op het gebied van de mensenrechten, bevestigen de partijen hun soevereine recht om hun cultuurbeleid te bepalen en uit te voeren en om maatregelen te nemen ter bescherming en bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen en ter versterking van de internationale samenwerking teneinde de doelstellingen van dit verdrag te verwezenlijken.

2. Wanneer een partij een beleid uitvoert en maatregelen neemt om de diversiteit van cultuuruitingen op haar grondgebied te beschermen en te bevorderen, moeten haar beleid en maatregelen met dit verdrag in overeenstemming zijn.

Artikel 6 – Rechten van de partijen op nationaal vlak

1. Elke partij kan in het kader van haar in artikel 4, lid 6, beschreven cultuurbeleid en culturele maatregelen en rekening houdend met de eigen omstandigheden en behoeften, maatregelen nemen ter bescherming en bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen op haar grondgebied.

2. Het kan daarbij gaan om:

a) regelgeving ter bescherming en bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen;

b) maatregelen die de nationale culturele activiteiten, goederen en diensten passende kansen bieden om hun plaats te vinden tussen alle culturele activiteiten, goederen en diensten die op haar grondgebied beschikbaar zijn, wat hun schepping, productie, verspreiding, distributie en genot betreft, met inbegrip van maatregelen met betrekking tot de taal die voor deze activiteiten, goederen en diensten wordt gebruikt;

c) maatregelen die ertoe strekken de onafhankelijke nationale cultuurindustrie en de activiteiten van de informele sector effectieve toegang te verstrekken tot de middelen om culturele activiteiten, goederen en diensten te produceren, te verspreiden en te distribueren;

d) maatregelen om financiële overheidssteun toe te kennen;

e) maatregelen om non-profitorganisaties, overheids- en privé-instellingen, kunstenaars en andere professionals uit de cultuursector ertoe aan te moedigen de vrije uitwisseling en het vrije verkeer van ideeën en cultuuruitingen, alsook van culturele activiteiten, goederen en

diensten te ontwikkelen en te bevorderen, en de creativiteit en de ondernemingsgeest bij hun activiteiten te stimuleren;

f) maatregelen om op passende wijze openbare instellingen op te richten en te ondersteunen;

g) maatregelen om kunstenaars en al wie bij het scheppen van cultuuruitingen is betrokken, aan te moedigen en te steunen;

h) maatregelen ter bevordering van de diversiteit van de media, onder meer via de openbare omroep.

Artikel 7 – Maatregelen ter bevordering van cultuuruitingen

1. De partijen streven ernaar om op hun grondgebied de omstandigheden te scheppen die personen en maatschappelijke groepen ertoe aanzetten:

a) hun eigen cultuuruitingen te scheppen, te verspreiden, te distribueren en er toegang toe te hebben, rekening houdend met de specifieke omstandigheden en behoeften van vrouwen en van diverse groepen in de samenleving, met inbegrip van personen die tot een minderheid behoren en autochtone volkeren;

b) toegang te hebben tot diverse cultuuruitingen uit hun grondgebied en uit andere landen in de wereld.

2. De partijen streven er eveneens naar de belangrijke bijdrage te erkennen van kunstenaars en van al wie bij het scheppingsproces betrokken is, van culturele gemeenschappen en van organisaties die hen in hun werk steunen, alsook hun centrale rol die erin bestaat de diversiteit van cultuuruitingen te bevorderen.

Artikel 8 – Maatregelen ter bescherming van cultuuruitingen

1. Onverminderd artikelen 5 en 6 kan een partij vaststellen dat zich speciale situaties voordoen waarin cultuuruitingen op haar grondgebied gevaar lopen te verdwijnen, ernstig bedreigd zijn of op de ene of andere manier dringend moeten worden gevrijwaard.

2. De partijen kunnen in de in lid 1 genoemde situaties alle nodige maatregelen nemen om cultuuruitingen in overeenstemming met dit verdrag te beschermen.

3. De partijen brengen bij het Intergouvernementeel Comité verslag uit over alle maatregelen die zijn genomen om de situatie te verhelpen, en het Comité kan passende aanbevelingen doen.

Artikel 9 – Uitwisseling van informatie en transparantie

De partijen:

a) verstrekken om de vier jaar in hun verslagen aan de UNESCO passende informatie over de maatregelen ter bescherming en bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen die zij op hun grondgebied en op internationaal vlak hebben genomen;

b) wijzen een contactpunt aan dat bevoegd is voor de uitwisseling van informatie met betrekking tot dit verdrag;

c) delen informatie mee en wisselen informatie uit over de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen.

Artikel 10 – Voorlichting en bewustmaking van het publiek

De partijen:

a) bevorderen en ontwikkelen, onder meer door voorlichtings- en bewustmakingsprogramma's voor het publiek, het inzicht dat de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen van belang zijn;

b) werken samen met andere partijen en internationale en regionale organisaties om het doel van dit artikel te verwezenlijken;

c) zetten zich ervoor in om creativiteit aan te moedigen en productiecapaciteiten te versterken door op het gebied van de cultuurindustrie voorlichtings-, opleidings- en uitwisselingsprogramma's in te stellen. Deze maatregelen moeten op zodanige wijze worden toegepast dat zij geen negatieve gevolgen hebben voor traditionele productievormen.

Artikel 11 – Participatie van het maatschappelijk middenveld

De partijen erkennen de essentiële rol van het maatschappelijk middenveld in de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen. Zij moedigen het maatschappelijk middenveld ertoe aan actief te participeren in hun inspanningen om de doelstellingen van dit verdrag te verwezenlijken.

Artikel 12 – Bevordering van de internationale samenwerking

De partijen streven ernaar hun bilaterale, regionale en internationale samenwerking te versterken om gunstige voorwaarden te scheppen voor de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen, in het bijzonder rekening houdend met de in artikelen 8 en 17 vermelde situaties, met name teneinde:

a) de dialoog tussen de partijen over cultuurbeleid en culturele maatregelen te bevorderen;

b) de strategische en beheerscapaciteiten van de overheidssector in de openbare cultuurinstellingen te versterken dankzij professionele en internationale culturele uitwisselingen en het doorgeven van beste praktijken;

c) de partnerschappen met en tussen het maatschappelijk middenveld, niet-gouvernementele organisaties en de privé-sector te versterken om de diversiteit van cultuuruitingen te bevorderen;

d) de aanwending van nieuwe technologieën te bevorderen, partnerschappen aan te moedigen om de informatie-uitwisseling en het begrip van culturen te versterken, en de diversiteit van cultuuruitingen te bevorderen;

e) het sluiten van coproductie- en codistributieovereenkomsten aan te moedigen.

Artikel 13 – Integratie van cultuur in duurzame ontwikkeling

De partijen streven ernaar cultuur op alle niveaus in hun ontwikkelingsbeleid te integreren om gunstige voorwaarden voor duurzame ontwikkeling te scheppen, en in dat kader aspecten die verband houden met de bescherming en de bevordering van cultuuruitingen te stimuleren.

Artikel 14 – Ontwikkelingssamenwerking

De partijen beijveren er zich voor de samenwerking met het oog op duurzame ontwikkeling en armoedebestrijding te steunen, in het bijzonder wat de specifieke behoeften van de ontwikkelingslanden betreft, teneinde onder meer met de volgende middelen het ontluiken van een dynamische culturele sector te bevorderen:

1. versterking van de cultuurindustrie van de ontwikkelingslanden:

a) door in ontwikkelingslanden culturele productie- en distributiecapaciteit te scheppen en te versterken;

b) door een betere toegang van hun culturele activiteiten, goederen en diensten tot de wereldmarkt en de internationale distributienetwerken te bevorderen;

c) door het ontluiken van levensvatbare lokale en regionale markten mogelijk te maken;

d) door in de ontwikkelde landen waar mogelijk passende maatregelen te nemen om de toegang tot hun grondgebied van culturele activiteiten, goederen en diensten uit ontwikkelingslanden te bevorderen;

e) door creatief werk te steunen en, in de mate van het mogelijke, de mobiliteit van kunstenaars uit ontwikkelingslanden te bevorderen;

f) door een passende samenwerking tussen ontwikkelde en ontwikkelingslanden aan te moedigen, met name op het gebied van muziek en film;

2. versterking van de capaciteiten door uitwisseling van informatie, ervaring en deskundigheid, alsook door opleiding van human resources in ontwikkelingslanden in de overheids- en de privé-sector, met name inzake strategische en beheerscapaciteiten, het uitwerken en uitvoeren van een beleid, de bevordering en de distributie van cultuuruitingen, de ontwikkeling van middelgrote, kleine en micro-ondernemingen, de aanwending van technologie en de ontwikkeling en overdracht van vaardigheden;

3. overdracht van technologie en knowhow door de invoering van passende incentives, in het bijzonder op het gebied van de cultuurindustrie en culturele ondernemingen;

4. financiële steun door:

a) de oprichting van een Internationaal Fonds voor culturele diversiteit, zoals bepaald in artikel 18;

b) de toekenning van passende publieke ontwikkelingshulp, onder meer van technische bijstand, om creativiteit te stimuleren en te steunen;

c) andere vormen van financiële hulp zoals laagrentende leningen, subsidies en andere financieringsmechanismen.

Artikel 15 – Invulling van de samenwerking

De partijen stimuleren de ontwikkeling van partnerschappen tussen en in de overheidssector, de privé-sector en non-profitorganisaties, die tot doel hebben met ontwikkelingslanden samen te werken aan de versterking van hun capaciteit om de diversiteit van cultuuruitingen te beschermen en te bevorderen. Inspelend op de concrete behoeften van de ontwikkelingslanden zullen deze vernieuwende partnerschappen de nadruk leggen op de verdere ontwikkeling van infrastructuur, human resources en beleidsmaatregelen, alsook op de uitwisseling van culturele activiteiten, goederen en diensten.

Artikel 16 – Voorkeursbehandeling voor ontwikkelingslanden

De ontwikkelde landen bevorderen de culturele uitwisselingen met de ontwikkelingslanden door hun kunstenaars en andere professionals uit de cultuursector en cultuurbeoefenaars, alsook hun culturele goederen en diensten door middel van een passend institutioneel en juridisch kader een voorkeursbehandeling te geven.

Artikel 17 – Internationale samenwerking in geval van een ernstige bedreiging van cultuuruitingen

De partijen werken samen om elkaar, en in het bijzonder de ontwikkelingslanden, in de in artikel 8 vermelde situaties bijstand te verlenen.

Artikel 18 – Internationaal Fonds voor culturele diversiteit

1. Er wordt een "Internationaal Fonds voor culturele diversiteit" opgericht, hierna "het fonds" te noemen.
2. Het fonds bestaat uit deposito's overeenkomstig het financieel reglement van de UNESCO.
3. De middelen van het fonds omvatten:
 - a) de vrijwillige bijdragen van de partijen;
 - b) de fondsen die met dit doel door de Algemene Conferentie van de UNESCO zijn toegewezen;
 - c) de stortingen, giften of legaten van andere staten, organisaties en programma's van de Verenigde Naties, andere regionale of internationale organisaties, en overheids- of privé-instellingen of privé-personen;
 - d) verschuldigde rente op de middelen van het fonds;
 - e) de opbrengst van inzamelingen en ontvangsten van manifestaties die ten gunste van het fonds werden georganiseerd;
 - f) alle andere middelen die het reglement van het fonds toestaat.
4. Het Intergouvernementeel Comité beslist over de aanwending van de middelen van het fonds op grond van de richtsnoeren van de Conferentie van de partijen.

5. Het Intergouvernementeel Comité kan voor algemene of specifieke doelstellingen in verband met welomschreven projecten bijdragen en andere vormen van steun aanvaarden, op voorwaarde dat die projecten door het Intergouvernementeel Comité zijn goedgekeurd.

6. Aan de bijdragen tot het fonds mogen geen politieke, economische of andere voorwaarden zijn verbonden die onverenigbaar zijn met de doelstellingen van dit verdrag.

7. De partijen streven ernaar op gezette tijden vrijwillige bijdragen te storten voor de uitvoering van dit verdrag.

Artikel 19 - Uitwisseling, analyse en verspreiding van informatie

1. De partijen komen overeen informatie en deskundigheid met betrekking tot gegevensverzameling en statistieken op het gebied van de diversiteit van cultuuruitingen uit te wisselen, alsook met betrekking tot beste praktijken om deze diversiteit te beschermen en te bevorderen.

2. Door gebruik te maken van de bestaande mechanismen van het secretariaat bevordert de UNESCO het verzamelen, de analyse en de verspreiding van alle informatie, statistieken en beste praktijken op dit gebied.

3. Voorts creëert en actualiseert de UNESCO een gegevensbank over verschillende sectoren en gouvernementele, particuliere en non-profitorganisaties die actief zijn op het gebied van cultuuruitingen.

4. Teneinde het verzamelen van de gegevens te bevorderen, besteedt de UNESCO bijzondere aandacht aan de versterking van de capaciteit en de deskundigheid van de partijen die op dat gebied om bijstand vragen.

5. De in dit artikel beschreven verzameling van informatie vult de in artikel 9 bedoelde informatie aan.

V. VERHOUDING TOT ANDERE INSTRUMENTEN

Artikel 20 – Verhouding tot andere instrumenten: wederzijdse steun, complementariteit en non-subordinatie

1. De partijen erkennen dat zij hun verplichtingen krachtens dit en alle andere verdragen waarbij zij partij zijn te goeder trouw moeten nakomen. Zonder dit verdrag aan andere verdragen ondergeschikt te maken,

a) bevorderen zij de wederzijdse ondersteuning van dit en de andere verdragen waarbij zij partij zijn; en

b) houden zij bij de interpretatie en de toepassing van andere verdragen waarbij zij partij zijn of bij het aangaan van andere internationale verplichtingen rekening met de relevante bepalingen van dit verdrag.

2. Niets in dit verdrag mag worden geïnterpreteerd als een wijziging van de rechten en verplichtingen van de partijen krachtens andere verdragen waarbij zij partij zijn.

Artikel 21 – Internationale dialoog en coördinatie

De partijen verbinden zich ertoe de verwezenlijking van de doelstellingen en beginselen van dit verdrag op andere internationale fora te bevorderen. Daarom plegen de partijen indien nodig overleg, daarbij deze doelstellingen en beginselen in gedachten houdend.

VI. ORGANEN VAN HET VERDRAG

Artikel 22 - Conferentie van de partijen

1. Er wordt een Conferentie van de partijen ingesteld. Deze Conferentie is het plenaire en hoogste orgaan van dit verdrag.
2. De Conferentie van de partijen komt om de twee jaar in gewone zitting bijeen, zo mogelijk in het kader van de Algemene Conferentie van de UNESCO. Zij kan in buitengewone zitting bijeenkomen wanneer zij daartoe beslist of wanneer het Intergouvernementeel Comité daartoe van minstens een derde van de partijen een verzoek ontvangt.
3. De Conferentie van de partijen stelt haar reglement van orde vast.
4. De Conferentie van de partijen heeft onder meer de taak:
 - a) de leden van het Intergouvernementeel Comité te verkiezen;
 - b) de door het Intergouvernementeel Comité doorgestuurde verslagen van de partijen bij het verdrag in ontvangst te nemen en te bespreken;
 - c) de operationele richtsnoeren, die het Intergouvernementeel Comité op haar verzoek heeft opgesteld, goed te keuren;
 - d) alle nodige maatregelen te nemen die zij nodig acht voor de verwezenlijking van de doelstellingen van dit verdrag.

Artikel 23 – Intergouvernementeel Comité

1. Bij de UNESCO wordt een Intergouvernementeel Comité voor de bescherming en de bevordering van de diversiteit van cultuuruitingen ingesteld, hierna "het Intergouvernementeel Comité" te noemen. Het comité telt vertegenwoordigers van 18 staten die partij zijn bij het verdrag. Zij worden zodra dit verdrag overeenkomstig artikel 29 in werking treedt voor vier jaar door de Conferentie van de partijen verkozen.
2. Het Intergouvernementeel Comité komt één keer per jaar bijeen.
3. Het Intergouvernementeel Comité staat onder toezicht en volgt de richtsnoeren van de Conferentie van de partijen en is haar rekenschap verschuldigd.
4. Het aantal leden van het Intergouvernementeel Comité wordt op 24 gebracht zodra er 50 partijen zijn bij het verdrag.
5. De verkiezing van de leden van het Intergouvernementeel Comité is gebaseerd op de beginselen van een billijke geografische spreiding en roulering.
6. Onverminderd de andere bevoegdheden die dit verdrag het Intergouvernementeel Comité verleent, heeft dat Comité volgende taken:

a) de verwezenlijking van de doelstellingen van dit verdrag bevorderen, en de follow-up van de tenuitvoerlegging stimuleren en verzekeren;

b) op verzoek van de Conferentie van de partijen de operationele richtsnoeren voor de tenuitvoerlegging en de toepassing van de bepalingen van het verdrag opstellen en haar die ter goedkeuring voorleggen;

c) de verslagen van de partijen bij het verdrag, samen met zijn opmerkingen en een samenvatting van de inhoud van beide documenten, doen toekomen aan de Conferentie van de partijen;

d) passende aanbevelingen doen in situaties die de partijen hem overeenkomstig de relevante bepalingen van het verdrag, en in het bijzonder artikel 8, ter kennis brengen;

e) raadplegingsprocedures en -mechanismen instellen om de verwezenlijking van de doelstellingen en de beginselen van dit verdrag in andere internationale fora te bevorderen;

f) alle taken uit te voeren waarom de Conferentie van de partijen verzoekt.

7. Overeenkomstig zijn reglement van orde kan het Intergouvernementeel Comité op elk ogenblik overheidsorganen, privé-organen of natuurlijke personen op zijn vergaderingen uitnodigen om hen over specifieke aangelegenheden te raadplegen.

8. Het Intergouvernementeel Comité stelt zijn reglement van orde vast en legt het ter goedkeuring voor aan de Conferentie van de partijen.

Artikel 24 - Secretariaat van de UNESCO

1. De organen van het verdrag worden bijgestaan door het secretariaat van de UNESCO.

2. Het secretariaat stelt de documentatie van de Conferentie van de partijen en van het Intergouvernementeel Comité samen, stelt de ontwerp-agenda van hun vergaderingen op, helpt hun beslissingen uit te voeren en brengt er verslag over uit.

VII. SLOTBEPALINGEN

Artikel 25 - Geschillenregeling

1. Wanneer de partijen het oneens zijn over de interpretatie of de toepassing van dit verdrag, proberen zij door overleg een oplossing te vinden.

2. Wanneer de betrokken partijen door overleg niet tot overeenstemming kunnen komen, kunnen zij in onderlinge overeenstemming een beroep doen op de bijstand of de bemiddeling van een derde.

3. Wanneer geen bijstand of bemiddeling heeft plaatsgevonden, of wanneer het geschil niet kon worden geregeld door overleg, bijstand of bemiddeling, kan één van de partijen een beroep doen op de verzoeningsprocedure in de bijlage bij dit verdrag. De partijen overwegen te goeder trouw het voorstel van de verzoeningscommissie voor de regeling van het geschil.

4. Elke partij kan bij de bekrachtiging, de instemming, de goedkeuring of de toetreding verklaren dat zij de hierboven vermelde verzoeningsprocedure niet erkent. Elke partij die een

dergelijke verklaring heeft afgelegd, kan die verklaring te allen tijde intrekken door middel van kennisgeving aan de directeur-generaal van de UNESCO.

Artikel 26 – Bekrachtiging, instemming, goedkeuring of toetreding

1. Dit verdrag is onderworpen aan bekrachtiging, instemming, goedkeuring of toetreding door de lidstaten van de UNESCO, overeenkomstig hun respectieve grondwettelijke procedures.
2. De bekrachtigings-, instemmings-, goedkeurings- of toetredingsinstrumenten worden bij de directeur-generaal van de UNESCO gedeponneerd.

Artikel 27 – Toetreding

1. Tot dit verdrag kunnen staten toetreden die geen lid zijn van de UNESCO, maar wel van de Verenigde Naties of van één van haar gespecialiseerde instellingen, en die door de Algemene Conferentie van de organisatie tot toetreding worden uitgenodigd.
2. Tot dit verdrag kunnen eveneens gebieden toetreden die een door de Verenigde Naties als dusdanig erkende volledige interne autonomie genieten, maar niet volledig onafhankelijk zijn overeenkomstig Resolutie 1514 (XV) van de Algemene Vergadering, en die bevoegd zijn voor de aangelegenheden die in dit verdrag worden geregeld, alsook om over deze aangelegenheden verdragen te sluiten.
3. De volgende bepalingen zijn van toepassing op de organisaties voor regionale economische integratie:
 - a) tot dit verdrag kan eveneens elke organisatie voor regionale economische integratie toetreden die, onder voorbehoud van het onderstaande, net als de staten die er partij bij zijn volledig gebonden is door dit verdrag;
 - b) wanneer één of meerdere lidstaten van een dergelijke organisatie ook partij zijn bij het verdrag, stellen die organisatie of die lidstaat/lidstaten hun verantwoordelijkheid bij het nakomen van hun verplichtingen krachtens dit verdrag vast. Deze verdeling van de verantwoordelijkheid wordt van kracht wanneer de onder c) beschreven kennisgevingsprocedure is voltooid. De organisatie en de lidstaten zijn niet gemachtigd om de uit dit verdrag voortvloeiende rechten tegelijkertijd uit te oefenen. Voorts beschikken de organisaties voor regionale economische integratie op hun bevoegdheidsgebieden voor de uitoefening van hun stemrecht over evenveel stemmen als er lidstaten van hun organisatie partij zijn bij dit verdrag. Deze organisaties maken geen gebruik van hun stemrecht wanneer hun lidstaten dat wel doen, en omgekeerd;
 - c) een organisatie voor regionale economische integratie en haar lidstaat of lidstaten die overeenkomstig punt b) een verdeling van de verantwoordelijkheid zijn overeengekomen, lichten de partijen op de volgende wijze over deze verdeling van de verantwoordelijkheid in:
 - i) in haar toetredingsinstrument vermeldt deze organisatie precies hoe de verantwoordelijkheden met betrekking tot de aangelegenheden die in het verdrag worden geregeld, zijn verdeeld;
 - ii) wanneer de respectieve verantwoordelijkheden achteraf worden gewijzigd, licht de organisatie voor regionale economische integratie de depositaris in over elk voorstel om deze

verantwoordelijkheden te wijzigen; de depositaris licht op zijn beurt de partijen over deze wijziging in;

d) de lidstaten van een organisatie voor regionale economische integratie die partij worden bij het verdrag worden geacht bevoegd te blijven voor alle gebieden waarvoor er geen uitdrukkelijk aan de depositaris gemelde of gesignaleerde bevoegdheidsoverdracht aan de organisatie heeft plaatsgevonden;

e) onder "organisatie voor regionale economische integratie" wordt een organisatie verstaan die bestaat uit soevereine staten die lid zijn van de Verenigde Naties of van één van haar gespecialiseerde instellingen, waaraan deze staten hun bevoegdheid op gebieden die onder dit verdrag vallen hebben overgedragen en waaraan volgens haar interne procedures toestemming is verleend om partij te worden bij dit verdrag.

4. Het toetredingsinstrument wordt bij de directeur-generaal van de UNESCO gedeponereerd.

Artikel 28 - Contactpunt

Elke partij die lid wordt bij dit verdrag wijst een contactpunt aan zoals bedoeld in artikel 9.

Artikel 29 - Inwerkingtreding

1. Dit verdrag treedt in werking drie maanden na de datum waarop het dertigste bekrachtigings-, instemmings-, goedkeurings- of toetredingsinstrument is gedeponereerd, maar uitsluitend ten aanzien van de staten of organisaties voor regionale economische integratie die hun respectieve bekrachtigings-, instemmings-, goedkeurings- of toetredingsinstrument op die datum of eerder hebben gedeponereerd. Voor alle andere partijen treedt het verdrag in werking drie maanden na de deponering van hun bekrachtigings-, instemmings-, goedkeurings- of toetredingsinstrument.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt een instrument dat door een organisatie voor regionale economische integratie wordt gedeponereerd niet beschouwd als een bijkomend instrument naast de instrumenten die haar lidstaten reeds hebben gedeponereerd.

Artikel 30 – Federale of niet-unitaire grondwettelijke stelsels

Erkende dat de internationale overeenkomsten de partijen ongeacht hun grondwettelijke stelsels verbinden, gelden de onderstaande bepalingen voor de partijen met een federaal of niet-unitair grondwettelijk stelsel:

a) wat de bepalingen van dit verdrag betreft waarvan de toepassing tot de bevoegdheid van de federale of centrale wetgevende macht behoort, heeft de federale of centrale regering dezelfde verplichtingen als de partijen die geen federale staat zijn;

b) wat de bepalingen van dit verdrag betreft waarvan de toepassing tot de bevoegdheid behoort van elk van de samenstellende delen zoals staten, districten, provincies of kantons, die krachtens het grondwettelijk stelsel van de federatie niet gehouden zijn wetgevingsmaatregelen te nemen, brengt de federale overheid deze bepalingen indien nodig ter kennis van de bevoegde autoriteiten van de samenstellende delen zoals staten, districten, provincies of kantons, samen met haar aanbeveling voor goedkeuring.

Artikel 31 – Opzegging

1. Elk van de partijen kan dit verdrag opzeggen.
2. Kennisgeving van de opzegging gebeurt door deponering van een schriftelijk instrument bij de directeur-generaal van de UNESCO.
3. De opzegging wordt van kracht twaalf maanden na ontvangst van het opzeggingsinstrument. Zij wijzigt geenszins de financiële verplichtingen, die de opzeggende partij dient na te komen tot de datum waarop de opzegging van kracht wordt.

Artikel 32 - Taken van de depositaris

In zijn hoedanigheid van depositaris van dit verdrag licht de directeur-generaal van de UNESCO de lidstaten van de organisatie, de in artikel 27 bedoelde niet-lidstaten en organisaties voor regionale economische integratie, alsook de Verenigde Naties, in over de indiening van alle in artikelen 26 en 27 bedoelde bekrachtigings-, instemmings-, goedkeurings- of toetredingsinstrumenten, en over de in artikel 31 bedoelde opzeggingen.

Artikel 33 – Amendementen

1. Elke partij kan bij schriftelijke mededeling aan de directeur-generaal amendementen op dit verdrag voorstellen. De directeur-generaal laat deze mededeling aan alle partijen toekomen. Indien binnen zes maanden na de datum waarop de mededeling is toegestuurd minstens de helft van de partijen een gunstig antwoord heeft gegeven, presenteert de directeur-generaal dit voorstel ter bespreking en eventuele aanneming op de volgende zitting van de Conferentie van de partijen.
2. De amendementen worden aangenomen met een tweederde meerderheid van de aanwezige stemgerechtigde partijen.
3. Wanneer de amendementen op dit verdrag zijn aangenomen, worden zij ter bekrachtiging, instemming, goedkeuring of toetreding aan de partijen voorgelegd.
4. Voor de partijen die de amendementen op dit verdrag hebben bekrachtigd, ermee hebben ingestemd, ze hebben goedgekeurd of ertoe zijn toegetreden, treden deze amendementen in werking drie maanden na de deponering van de in lid 3 van dit artikel bedoelde instrumenten door twee derden van de partijen. Vervolgens treedt dat amendement voor elke partij die het bekrachtigt, ermee instemt, het goedkeurt of ertoe toetreedt in werking drie maanden na de deponering door de partij van haar bekrachtigings-, instemmings-, goedkeurings- of toetredingsinstrument.
5. De in de leden 3 en 4 vastgestelde procedure is niet van toepassing op de amendementen op artikel 23 betreffende het aantal leden van het Intergouvernementeel Comité. Deze amendementen treden in werking op het ogenblik van hun aanneming.
6. Een in artikel 27 bedoelde staat of organisatie voor regionale economische integratie die partij wordt bij dit verdrag na de inwerkingtreding van amendementen conform lid 4 van dit artikel wordt, indien geen blijk werd gegeven van een andere intentie, geacht:
 - a) partij te zijn bij het aldus geamendeerde verdrag; en
 - b) partij te zijn bij het niet geamendeerde verdrag ten aanzien van alle partijen die niet door deze amendementen gebonden zijn.

Artikel 34 – Authentieke teksten

Dit verdrag is opgesteld in het Engels, het Arabisch, het Chinees, het Spaans, het Frans en het Russisch. De zes teksten zijn gelijkelijk authentiek.

Artikel 35 – Registratie

Overeenkomstig artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties wordt dit verdrag op verzoek van de directeur-generaal van de UNESCO geregistreerd bij het secretariaat van de Verenigde Naties.

BIJLAGE

VERZOENINGSPROCEDURE

Artikel 1 - Verzoeningscommissie

Op verzoek van één van de partijen bij het geschil wordt een verzoeningscommissie opgericht. Tenzij de partijen er anders over beslissen, is de commissie samengesteld uit vijf leden: elke betrokken partij wijst twee leden aan, en de voorzitter wordt door de aldus aangewezen leden in onderlinge overeenstemming gekozen.

Artikel 2 – Leden van de commissie

Bij een geschil tussen meer dan twee partijen wijzen de partijen met dezelfde belangen hun leden van de commissie in onderlinge overeenstemming aan. Wanneer minstens twee partijen onafhankelijke belangen hebben of het er niet over eens zijn of zij dezelfde belangen hebben, wijzen zij hun leden afzonderlijk aan.

Artikel 3 – Aanwijzing

Wanneer de partijen twee maanden na het verzoek tot oprichting van een verzoeningscommissie niet alle leden hebben aangewezen, wijst de directeur-generaal van de UNSCO op vraag van de partij die het verzoek heeft ingediend binnen een nieuwe termijn van twee maanden alle leden van de commissie aan die niet door de partijen zijn aangewezen.

Artikel 4 – Voorzitter van de commissie

Wanneer de leden van de commissie binnen een termijn van twee maanden na de aanwijzing van het laatste lid van de commissie geen voorzitter hebben gekozen, wijst de directeur-generaal op verzoek van een partij binnen een nieuwe termijn van twee maanden de voorzitter aan.

Artikel 5 – Beslissingen

De verzoeningscommissie neemt haar beslissingen met de meerderheid van de stemmen van haar leden. Tenzij de partijen bij het geschil daar anders over beschikken, stelt zij haar eigen procedure vast. Zij doet een voorstel voor een oplossing van het geschil, dat de partijen te goeder trouw overwegen.

Artikel 6 – Onenigheden

Bij onenigheid over de bevoegdheid van de verzoeningscommissie, beslist deze laatste of zij al dan niet bevoegd is.

BIJLAGE 1.b)

VERKLARING VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 27, LID 3, ONDER C), VAN HET VERDRAG BETREFFENDE DE BESCHERMING EN DE BEVORDERING VAN DE DIVERSITEIT VAN CULTUURUITINGEN

De huidige leden van de Europese Gemeenschap zijn het Koninkrijk België, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Deze verklaring geeft aan welke bevoegdheden de lidstaten aan de Gemeenschap hebben overgedragen krachtens de verdragen met betrekking tot de aangelegenheden die in het verdrag worden geregeld.

De Gemeenschap is exclusief bevoegd voor de gemeenschappelijke handelspolitiek (artikelen 131 tot en met 134 van het Verdrag). Onverminderd de respectieve bevoegdheden van de lidstaten voert zij een beleid op het gebied van ontwikkelingssamenwerking (artikelen 177 tot en met 181 van het Verdrag) en een beleid inzake samenwerking met industrielanden (artikel 181A van het Verdrag). Zij oefent een gedeelde bevoegdheid uit op het gebied van het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal (artikelen 23 tot en met 31 en 39 tot en met 60 van het Verdrag), mededinging (artikelen 87 tot en met 89), en interne markt, met inbegrip van intellectuele eigendom (artikelen 94 tot en met 97 van het Verdrag). Overeenkomstig artikel 151, en met name lid 4, van het Verdrag houdt de Gemeenschap bij haar optreden uit hoofde van andere bepalingen van het Verdrag rekening met de culturele aspecten, met name om de culturele verscheidenheid te eerbiedigen en te bevorderen.

Uit de hieronder opgesomde communautaire besluiten blijkt de reikwijdte van de bevoegdheden van de Gemeenschap overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Besluit 94/800/EG van de Raad betreffende de sluiting, namens de Europese Gemeenschap voor wat betreft de onder haar bevoegdheid vallende aangelegenheden, van de uit de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde (1986-1994) voortvloeiende overeenkomsten (*PB L 336 van 23.12.1994*)

Verordening (EG) nr. 2501/2001 van de Raad houdende toepassing van een schema van algemene tariefpreferenties voor de periode van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2004 - Verklaringen bij de verordening van de Raad houdende toepassing van een schema van algemene tariefpreferenties voor de periode van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2004 (*PB L 346 van 31.12.2001, blz. 1 t/m 60*)

Besluit 2005/599/EG van de Raad betreffende de ondertekening namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tot wijziging van de Partnerschapsovereenkomst tussen de leden van de groep van staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan,

enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, ondertekend te Cotonou op 23 juni 2000 (*PB L 203 van 11.8.2005, blz. 26 en 27*)

Verordening (EG) nr. 2698/2000 van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1488/96 inzake financiële en technische maatregelen ter ondersteuning van de hervorming van de economische en maatschappelijke structuren in het kader van het Europees-mediterrane partnerschap (MEDA) (*PB L 311 van 12.12.2000, blz. 1 t/m 8*)

Verordening (EEG) nr. 3906/89 van de Raad betreffende economische hulp ten gunste van de Republiek Hongarije en de Volksrepubliek Polen, en latere wijzigingen, nog steeds van toepassing voor Bulgarije en Roemenië (*PB L 375 van 23.12.1989, blz. 11 en 12*)

Verordening (EG) nr. 2666/2000 van de Raad betreffende de steun aan Albanië, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, de Federale Republiek Joegoslavië en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1628/96 en tot wijziging van de Verordeningen (EEG) nr. 3906/89 en (EEG) nr. 1360/90, alsmede van de Besluiten 97/256/EG en 1999/311/EG (*PB L 306 van 7.12.2000, blz. 1 t/m 6*)

Verordening (EEG) nr. 443/92 van de Raad inzake financiële en technische hulp en economische samenwerking met de ontwikkelingslanden in Latijns- Amerika en in Azië (*PB L 52 van 27.2.1992, blz. 1 t/m 6*)

Verordening (EG, Euratom) nr. 99/2000 van de Raad betreffende bijstand aan de partnerstaten in Oost-Europa en Centraal-Azië (*PB L 12 van 18.1.2000, blz. 1 t/m 9*)

Besluit nr. 792/2004/EG van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautair actieprogramma ter ondersteuning van organisaties die op Europees niveau op cultuurgebied actief zijn (*PB L 138 van 30.4.2004, blz. 40*)

Besluit nr. 508/2000/EG van het Europees Parlement en de Raad tot instelling van het programma "Cultuur 2000" (*PB L 63 van 10.3.2000, blz. 1*)

Besluit 1419/1999/EG van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautaire actie voor het evenement "Culturele Hoofdstad van Europa" voor het tijdvak 2005 tot 2019 (*PB L 166 van 1.7.1999, blz. 1*)

Besluit van de Raad van 22 september 1997 betreffende de toekomst van het culturele optreden in Europees verband (*PB C 305 van 7.10.1997, blz. 1*)

Besluit van de Raad van 22 september 1997 betreffende grensoverschrijdende vaste boekenprijzen in Europese taalgebieden (*PB C 305 van 7.10.1997, blz. 2*)

Richtlijn 89/552/EEG van de Raad betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten (*PB L 298 van 17.10.1989, blz. 23*). Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad (*PB L 202 van 30.7.1997, blz. 60*)

Besluit 2000/821/EG van de Raad betreffende de uitvoering van een programma ter aanmoediging van de ontwikkeling, de distributie en de promotie van Europese audiovisuele werken (Media Plus - Ontwikkeling, distributie en promotie) (2001-2005) (*PB L 336 van 30.12.2000, blz. 82 t/m 91*)

Besluit nr. 163/2001/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de uitvoering van een opleidingsprogramma voor vakmensen van de Europese audiovisuele programma-industrie (Media-opleiding) (2001-2005) (*PB L 26 van 27.1.2001, blz. 1 t/m 9*)

Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (*PB L 83 van 27.3.1999, blz.1*) inzake staatssteun.

Richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten (*PB L 157 van 30.4.2004, blz. 45 t/m 86*)

Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (*PB L 167 van 22.6.2001, blz. 10 t/m 19*)

Richtlijn 2001/84/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende het volgrecht ten behoeve van de auteur van een oorspronkelijk kunstwerk (*PB L 272 van 13.10.2001, blz. 32 t/m 36*)

Richtlijn 93/83/EEG van de Raad tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van de satellietomroep en de doorgifte via de kabel (*PB L 248 van 6.10.1993, blz. 15 t/m 21*)

Richtlijn 93/98/EEG van de Raad betreffende de harmonisatie van de beschermingstermijn van het auteursrecht en van bepaalde naburige rechten (*PB L 290 van 24.11.1993, blz. 9 t/m 13*)

Richtlijn 92/100/EEG van de Raad betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom (*PB L 346 van 27.11.1992, blz. 61 t/m 66*)

De uitoefening van de communautaire bevoegdheden is van nature aanhoudend in ontwikkeling. De Gemeenschap behoudt zich in dit verband bijgevolg het recht voor om in de toekomst andere verklaringen te notificeren.

BIJLAGE 2

UNILATERALE VERKLARING NAMENS DE GEMEENSCHAP BIJ DE NEERLEGGING VAN DE AKTE VAN GOEDKEURING

"Wat de communautaire bevoegdheden betreft die zijn beschreven in de verklaring overeenkomstig artikel 27, lid 3, onder c), van het verdrag, is de Gemeenschap door het verdrag gebonden en zal zij zorgen voor de correcte toepassing ervan. Wanneer er op de door het verdrag bestreken gebieden communautaire regels bestaan, passen de lidstaten van de Gemeenschap die partij zijn bij dit verdrag de regels van het verdrag bijgevolg niet toe en kunnen zij zich in hun wederzijdse betrekkingen niet beroepen op de rechten of verplichtingen die uit het verdrag voortvloeien. Het verdrag is daarentegen wel van toepassing in de betrekkingen tussen de Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en de andere partijen bij het verdrag anderzijds."